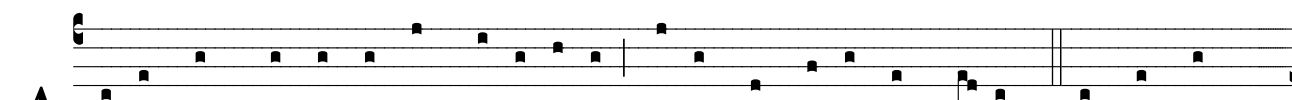

NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA, I. ESTI DICSÉRET

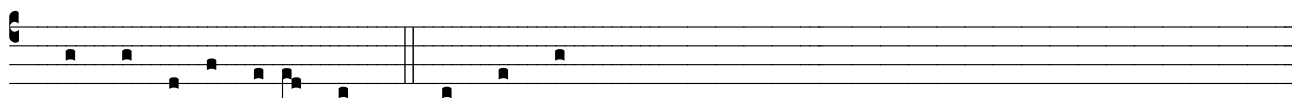
GYERTYAGYÚJTÁS

Attende Domine, et miserere, qui-a peccavimus tibi. **V.** Attende...

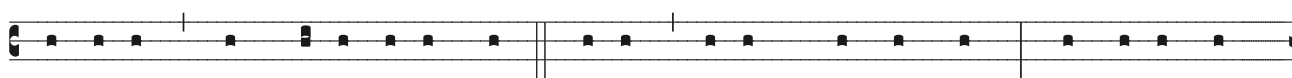

Dextera Patris, lapis angu-la-ris, vi-a salutis, janu-a caelestis ablu-e nos-

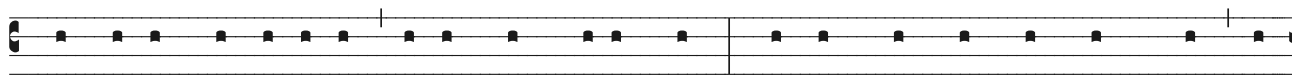

tri macula delicti. **V.** Attende...

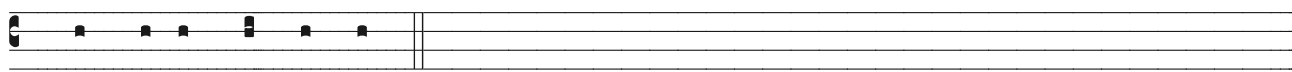
ESTI DICSÉRET

Istenem, jöjj segítségemre! **V.** Uram, segíts meg engem! Dicsőség az

Atyának, a Fi-únak és a Szentléleknek. Miképpen kezdetben, most és

mindörökké. Ámen.

HIMNUSZ

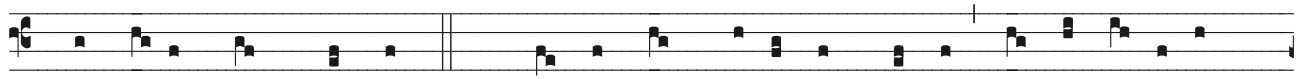
SZavunkat halld meg, jó Urunk: a hozzád esdő szózatot, amellyel sír-

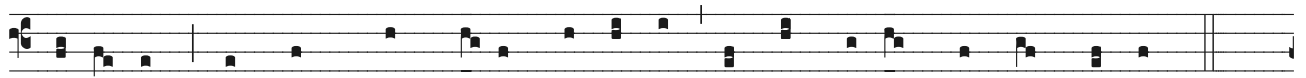
va kér imánk e negyven szent nap alkonyán. M.: Szívekbe lá-tó nagy

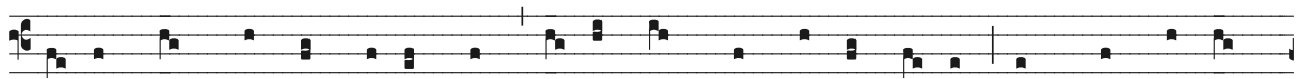
Bíró, te gyöngeségünk ismered, a hozzád térők hadd vegyék a bűn-

bocsánat nagy kegyét. E.: Vétkeztünk ellened sokat, de vallomásunk

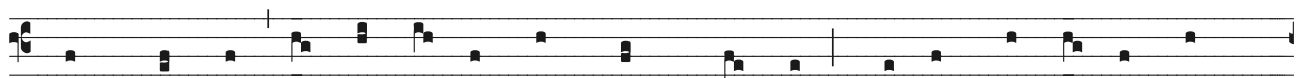
elfogadd: engedj szentséges nevedért a bűnbánóknak enyhülést. M.:

A testnek gőgjét törje meg az üdvös megtartóztatás, s immár ha jó-

zan lett a szív: megvesse bűnnek szennye-it. M.: Boldog Háromság,

add meg ezt, osztatlan Egység, tedd meg ezt, nekünk az üdvös böjt-

idő legyen sok jót gyümölcsöző. Ámen.

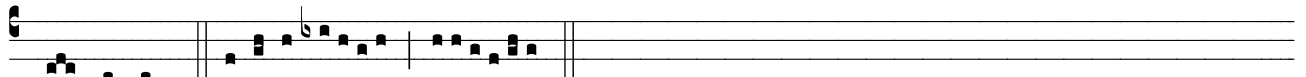
ZSOLTÁROZÁS

Assumpsit Ie-sus Petrum et Iacobum et Io-annem fratrem ei-us,

et duxit e-os in montem excelsum se-orsum, et transfiguratus est an-

te e-os.

Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük.

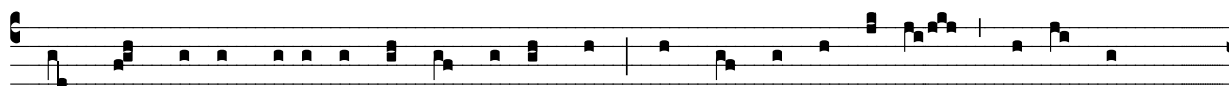
118. zsoltár, 105-112 – XIV. (Nun)

Elmélkedés az Úrnak a Törvényben adott igéjéről

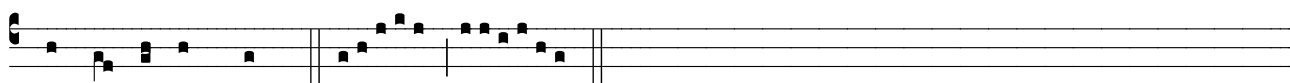
Az az Isten iránti szeretet, hogy megtartjuk parancsait (Jn 5, 3).

Nagyszerű lámpás a te igéd **l**ábam előtt, *
ösvényemen *csak* ez világít.
Nevedre esküszöm és ígérem: *
igaz végzéseid igéit megtartom.
Nagyon mélyre **al**áztál, Uram, *
de ígéreted szerint éltess.
Neked hozom ajkam áldozatát, fogadd **tetsz**éssel, Uram, *
végzéseidre *taníts* meg engem.
Naponként veszélyben **forog** az életem, *
törvényeidről mégsem feledkezem meg.
Nekem tört is vetet**tek** a bűnösök, *
de parancsaidtól *el* nem tértem.
Nekem igéd lesz az örö**kr**észem mindenkor, *
ez tölti el szívemet örömmel.
Nézd, szívemet arra hajlítom, †
hogyan rendelkezéseidet megtegyem, *
jutalma ennek *mindörö*kké tart.
Dicsőség az Atyá**nak**, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,
m*iké*ppen kezdetben, *
most és mindörökké. Ámen.

Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük.

R esplendu-it faci-es ei-us sicut sol, vestimenta ei-us facta sunt

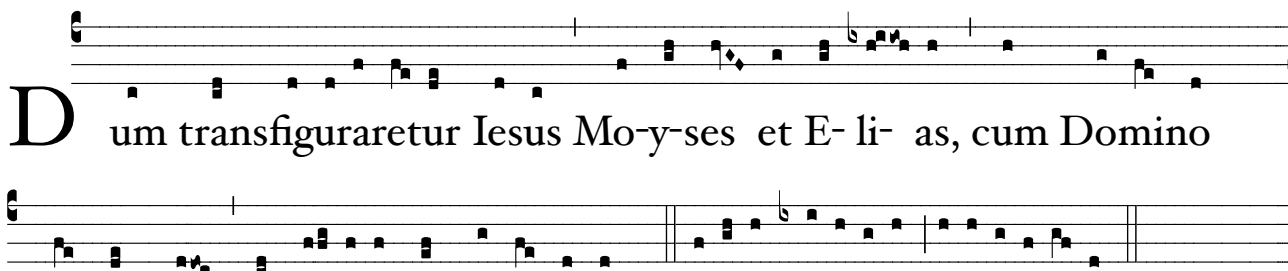
alba sicut nix.

Arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, mint a hó.

15. zsoltár
Az Úr az én örökszem

Isten feloldotta a halál bilincseit, és feltámasztotta Jézust (ApCsel 2, 24).

Oltalmaz engem, **I**stenem, *
mert én *benned* bízom.
Így szólok az Úrhoz: „Istenem vagy **nekem**, *
nincs más javam *rajtad* kívül.”
A dicső és szent férfiakhoz, akik földünkön **é**lnek, *
vonzódom *egész* szívemmel.
Bajt bajra tetéznek **maguknak**, *
akik idegen istenek *után* futnak.
Véres áldozataikban nincsen **r**észem, *
még csak nevüket sem *veszem* ajkamra.
Az Úr az én örökszem és **k**elyhem, *
te irányítod, *Uram*, sorsomat.
A mérőzsinór értékes részt juttatott **nekem**, *
valóban pompás az én örökszem.
Áldom az Urat, mert tanácsot ad **nekem**, *
még éjszaka is a jóra int *engem* bensőm.
Szüntelenül magam előtt látom az **U**rat, *
ő áll jobbomon, hogy *el* ne essem.
Ezért örül az én *szívem*, †
és ujjong a **l**elkém, *
sőt reménységben *nyugszik* testem is.
Mert nem hagyod lelkemet a holtak **h**onában, *
és nem engeded, hogy pusztulást *lásson* szented.
Az élet útját mutatod *nekem*, †
örömmel töltesz el *színed* előtt, *
és mindörökké tart az öröm jobbodon!
Dicsőség az Atyának, a **F**iúnak *
és a *Szentléleknek*,
miképpen **k**ezdetben, *
most és mindörökké. Ámen.
Arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, mint a hó.

Dum transfiguraretur Iesus Mo-y-ses et E-li-as, cum Domino

loquentes, discipulis apparu-erunt.

Midőn Jézus elváltozott, Mózes és Illés a haláláról beszélgetvén az Úrral megjelentek a tanítványoknak.

Kantikum – Fil 2, 6-11
Ének Krisztusról, Isten Szolgájáról

Jézus Krisztus, isteni mivoltában, †
Istennel való egyenlőségét nem tartotta **o**lyan dolognak, *
amelyhez mint zsákmányhoz *ragaszkodjék*,
hanem szolgálai alakot öltve kiüresítette önmagát, †
az embere**rek**hez lett hasonló, *
külséjében olyan volt, *mint egy ember*.
Megalázta önmagát, †
engedelmes **lett** a halálig, *
mégpedig a *kereszthalálig*.
Ezért Isten felmagasztalta *őt*, †
és olyan nevet **adott** neki, *
amely felségesebb *minden névnél*,
hogy Jézus nevére hajol**jon** meg minden térd *
a mennyben, a földön és az *alvilágban*,
és minden nyelv hirdesse az Atyaisten **dicsősé**gére, *
hogy Jézus *Krisztus az Úr*.
Dicsőség az Atyá**nak**, a Fiúnak *
és a *Szentléleknek*,
miképp**en** kezdetben, *
most és mindörökké. *Ámen*.

*Mózes*szel és *Illé*ssel a haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd *elszenvednie*.

RÖVID OLVASMÁNY

2 Kor 6, 1-4a

Figyelmeztetünk titeket: használjátok fel az Isten kegyelmét. Azt mondja ugyanis: A kellő időben meghallgatlak, s az üdvösség napján

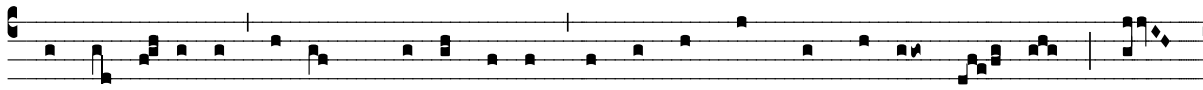
segítek rajtad, íme, most van a kellő idő, most van az üdvösség napja!
Senkinek sem okozunk semmiféle botrányt, hogy ne becsmérelhessék
szolgálatunkat. Ehelyett mindenben úgy viselkedünk, mint Isten
szolgája.

RÖVID VÁLASZOS ÉNEK

V. Figyelj reánk, **Urunk**, és irgalmazz, * Mert vétkeztünk ellened.
Figyelj.

F. Krisztus, hallgasd meg a hozzád könyörgők szavát! * Mert
vétkeztünk ellened. Dicsőség az Atyának. Figyelj.

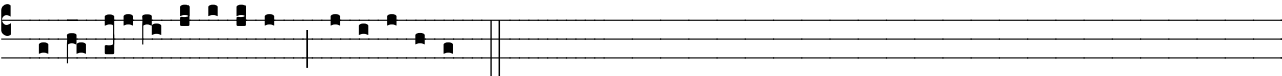
EVANGÉLIUMI KANTIKUM

Nubes lucida obumbravit eos: et ecce vox de nube dicens: Hic

est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.

Magnificat-ant. *Fényes felhő árnyékolta be őket és íme a felhőből hang szólt: Ez az én szeretett Fiam, akiben jó kedvem telik.*

A lélek az Úrban ujjong

Lk 1, 46-55

Magasztalja lelkem az Urt, *

és szívem ujjong üdvözítő Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgálóleányát: *

Íme, ezentúl boldognak hirdetnek az összes nemzedékek,

mert nagyot művelt velem ő, aki Hatalmas: *

ő, akit Szentnek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma azokon, *

akik istenfélők.

Csodát művelt erős karjával: *

a kevélykedőket széjjelszórta,

hatalmasokat elűzött trónjukról, *

kicsinyeket pedig felmagasztalt;

az éhezőket minden jóval betölti, *
a gazdagokat elbocsátja üres kézzel.
Gondjába vette gyermekét, Izraelt: *
megemlékezett irgalmáról,
melyet atyáinknak hajdan megígért, *
Ábrahámnak és utódainak mindörökké.
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, *
most és mindörökké. Ámen.

Magnificat-ant. *Fényes felhő árnyékolta be őket és íme a felhőből hang szólt: Ez az én szeretett Fiam, akiben jó kedvem telik.*

FOHÁSZOK

Istennek mindenkire gondja van. Magasztaljuk őt, hívjuk segítségül, és mondjuk:

Urunk, adj üdvösséget a megváltottaknak!

Urunk, minden jó ajándék osztogatója és minden igazság forrása, töltsd el adományaiddal a püspökök testületét,
– és a rájuk bízott híveket őrizd meg az apostolok tanításában!

Urunk, adj üdvösséget a megváltottaknak!

Áraszd szeretetedet azokra, akik az életadó egy kenyér közösségében egyesülnek,

– hogy bensőséges egységben vegyék Fiad testét!

Urunk, adj üdvösséget a megváltottaknak!

Engedd, hogy levessük a régi embert cselekedeteivel együtt,
– és magunkra öltjük az új embert: Fiadat, Krisztust!

Urunk, adj üdvösséget a megváltottaknak!

Add, hogy minden bűnbánó elnyerje bűnei bocsánatát,
– és részesüljön a megváltás kegyelmeiben!

Urunk, adj üdvösséget a megváltottaknak!

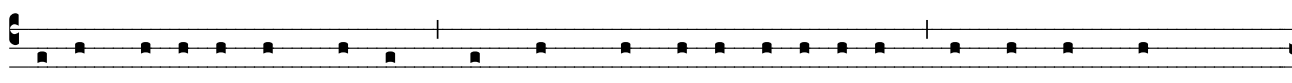
Add, hogy a te békédben elhunyt testvéreink vég nélkül dicsérjenek a mennyben,

– ahol reményünk szerint egykor mi is örökre dicsőítünk téged.

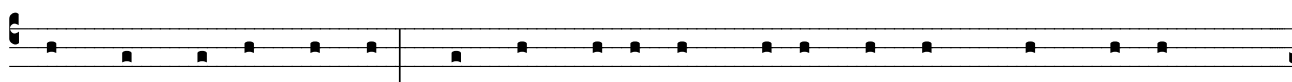
Urunk, adj üdvösséget a megváltottaknak!

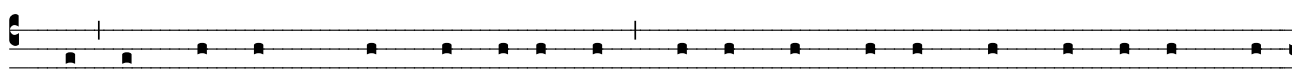
Mi-atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved;

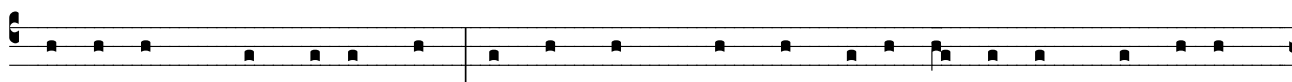
jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a menny-

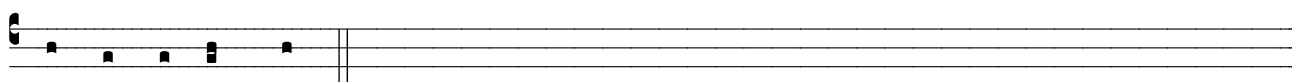
ben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk

ma; és bocsásd meg vétke-inket, miképpen mi is megbocsátunk az

ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe de szabadíts

meg a gonosztól!

KÖNYÖRGÉS

Istenünk, te megparancsoltad nekünk, hogy hallgassunk szeretett Fiadra. Táplálj minket szent igéddel, hogy megtisztult lélekkel örvendezve szemléljük majd dicsőségedet. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Ezután, a pap elbocsátja a népet:

Az Úr legyen veletek! **F.** És a te lelkeddel!

Áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú † és a Szentlélek! **F.** Ámen.

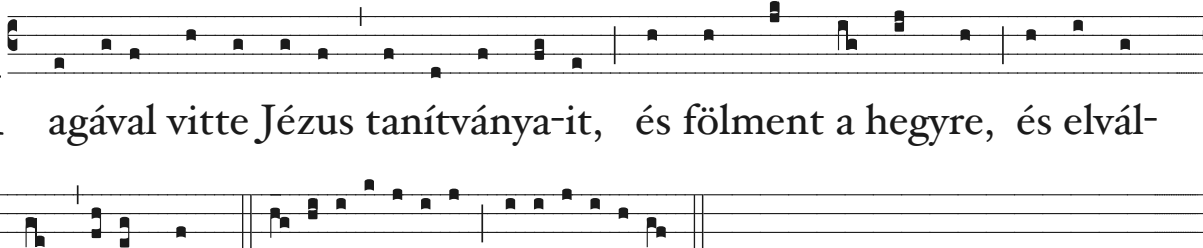

Mondjunk áldást az Úrnak! **V.** Istennek legyen hála!

Gyülekezési ének

1. Buzgó szívvel ünnepeljük Üdvözítőnk kínjait,
szívtörődve elkísérjük Golgotára lépteit.
Ó kegyelmek fő kegyelme, mely miránk, nagy bűnösökre,
Vére által árad itt.
2. Ó nagy Isten, mind az ég, föld megdicsőít tégedet,
s minden, ami él azokban, áldja nagy Fölségedet.
De Fiadnak áldozatja legfőképpen megmutatja
végtelen kegyelmedet.

Bevonulási ének

M agával vitte Jézus tanítványa-it, és fölment a hegyre, és elvál-

tozott előttük.

Mily kedves a te hajlékod, Seregek Ura! * epedve sóvárog lelkem az Úr udvarába. *Ant.*

Lelkem és testem ujjongva eped, * az élő Isten után. *Ant.*

Uram, irgalmazz!

E.: Kyrie eleison. M.: Nagy hatalmú Isten, könyörülj e népen! Uram, irgalmazz minékünk!

E.: Christe eleison. M.: Ádám atyánk vétkét, te mostad le szennyét, Krisztus, kegyelmezz minékünk!

E.: Kyrie eleison. M.: Mit a bűn hajdan elveszte, szent Fiad nekünk megnyerte, Uram, irgalmazz minékünk!

Graduale az első olvasmányt követően

Sciant gentes quoniam nomen
tibi Deus: tu solus Altissimus
super omnem terram.

Ÿ. Deus meus, pone illos ut
rotam, et sicut stipulam ante
faciem venti.

Tudják meg a nemzetek, hogy a te
neved: Isten. Egyedül te vagy
Fölséges az egész földön.

Ÿ. Istenem, tedd őket olyanná,
mint a forgószél, s mint amilyen a
pelyva a szél orcája előtt.

Tractus az Evangélium előtt

Commovisti Domine terram et conturbasti eam.

Ÿ. Sana contritiones eius, quia mota est.

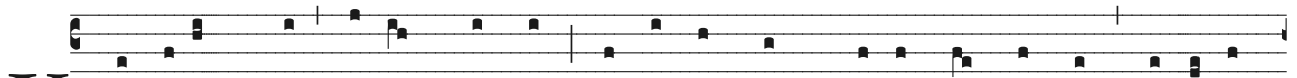
Ÿ. Ut fugiant a facie arcus, ut liberentur electi tui.

Megmozgattad, Uram a földet, és megrendítetted azt.

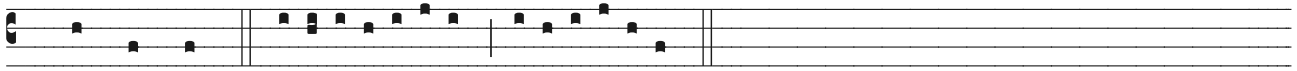
Ÿ. Gyógyítsd meg sebeit, mert ingadozik.

Ÿ. Hogy fussanak az íj orcája elől, hogy megszabaduljanak választottaidd.

Felajánlási ének

Készítünk itt három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illés-

Íme, milyen jó és mily gyönyörűséges, * ha béke^ségben együtt élnek a testvérek! *Ant.*

Olyan ez, mint a fejen a drága kenet, † mely végigcsordul a szakállon, Áron szakállán, * és lecsordul köntöse szegélyére. *Ant.*

4. Az áldozat az oltáron most megújul csendben itt, melyet értünk a keresztfán Jézus egykor végbevitt. Drága vére bő harmatja mi lelkünket mosogatja, amit a *bűn* elrútít.

5. Üdvözítőnk szenvedése fájdalmunknak enyhe lett, gyötrelmével, halálával nyert ő nekünk életet.

Ó Jézus, te vagy reményünk, vigasztalónk, üdvösségünk, Te vagy *édes* mindenünk.

Szent vagy és Isten Báránya

XI. s.

V
S An-ctus, * San-ctus, San-ctus Dómi-nus De- us
Sá- ba- oth. Ple- ni sunt cae- li et ter- ra gló- ri- a
tu- a. Ho- sánna in excél- sis. Be- ne- díctus
qui ve- nit in nó- mi- ne Dómi- ni. Ho- sánna in
excél- sis.

XIII. s.

V
A -gnus De- i, * qui tol- lis peccá- ta mundi : mi-
se- ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis pec-
di : mi- se- ré- re no- bis. Agnus De- i, * qui tol- lis pec-
cá- ta mundi : do- na no- bis pa- cem.

Áldozási ének

A fényes Is-ten- arcot vér s fájda- lom fe- di:
mint küzde szörnyű harcot, hall- gat-va hir- de- ti.

a fõn, mely ég- i bé- re, száz-szorta ér- de- mesb

szúr vad tövis fü- zé- re, így még dicsõbb, nemesb.

2. Ó Isten Egyszülötte, mindenható Király;
s most gyõz a düh felette, csúfos halált kínál.
Nincs benne semmi szépség, letört virág a test,
s mégis mily égi szépség, mit rózsza pírja fest.
3. Alázva, törten állok a szent kereszt alatt,
e könny legyen a zálog, mily hõn sirattalak!
E könny szívem tanúja, hogy már híven szeret,
ó vedd szívedbe újra, itt adj örök helyet.

V i-si-onem quam vidistis, nemini dixe-ritis, donec a mortu-is

resurgat Fi-li-us hominis.

A látomást, mit láttatok, senkinek se mondjátok, míg az Emberfia föl nem támad halottaiból.

Szívemből ünnepi ének árad, † dalomat a királynak zengem, * nyelvem gyors, mint a gyorsíró vesszeje. *Ant.*

Szebb vagy, mint akárki az emberek fiai közül, † kedvesség ömlik el ajkadon, * mert Istened örökre megáldott téged. *Ant.*

Szentmise végén

1. Mennyországnak Királynéja, angyaloknak szent Asszonya,
áldott gyökér Szűz Mária, üdvöz légy, Krisztus szent Anyja!

2. Teáltalad e világra új világosság virrada.

Örülj, dicsőség virága, kinél szebb nem jött világra.

3. Áldott légy, drágalátos Szűz! Isten véled, szép virág, Szűz!

Mennyben szent Fiad mellett ülsz, s tudjuk, rajtunk is könyörülsz.